

Pietarin matka!

Mannerheimin jalanjäljillä Pietarissa ja Karjalan kannaksen sota- ja kulttuurihistorialliset kohteet 23-26.9.2019

Aamu valkeni matkalaisille aurinkoisena. Lähdimme tutkimaan Mannerheimin jalanjalkia Venäjällä ja päätepisteemme oli tällä kertaa Pietari.

Rajanylitysmuodollisuudet sujuivat supsikkaasti ja pääsimme jatkamaan matkaa Kannelmäkeen – Popeda oli taukopaikka.

Raivolassa oli iso luonnonsuojelualue lehtikuusimetsä. Se oli jo silloin olemassa, kun se kuului Suomelle.

Teimme kierroksen entisen Lintulan luostarin paikalle, johon oli rakennettu nyt uusi kirkko. Terijoelle päästyämme kiersimme katsastamassa kauniin rautatieaseman ja löytyipä sieltä suomalainen osuuskaupan talokin. Otto-Ville Kuusisen talo oli myös nähtävissä. Terijoella on kaunis rantabulevardi hiekkarantoineen. Sitä voi jopa kutsua ”pohjolan Rivieraksi”. Matkan varrelle jäi myös sellaiset paikat kuin Kuokkala, Siestarjoki ja Kronstadt.

Zelenogorskin (Terijoen) rautatieasema

Illansuussa majoituttiin hotelliin ja nautittiin illallinen hotellin ravintolassa. Hotelli oli uusi Tsarkaja stolitsa, joka sijaitsi viiden minuutin kävelymatkan päässä Nevsky prospektiltä, lähellä Moskovan rautatieasemaa. Helsingistäkin pääsee junalla suoraan Pietariin. Siinä olikin sitten hyvää aikaa asettua "taloksi". Romanovien kirkko oli lähellä hotelliamme, pitihän sekin katsastaa.

Seuraavana päivänä saimmekin aamiaisen jälkeen oppaaksemme ihanan Irinan, todella laaja-alaiset tiedot omaavan henkilön. Hän osasi kertoa asioista mielenkiintoisesti.

lissakin kirkkoa rakennettiin 40 vuotta.

Pietarihan on miljoonakaupunki, noin 5 miljoonaa asukasta ja Venäjän toiseksi suurin ja Euroopan neljänneksi suurin kaupunki. Pietarin historiallinen keskusta on Unescon maailmanperintökohteiden luettelossa. Kaupungin alueella on 42 saarta ja useampi sata siltaa. Nostosiltojakin on 21. Pietarin keskusta on jo itsessään nähtävyys monine kirkkoineen ja palatseineen.

Mannerheim vietti Pietarissa 17 vuotta. Vuonna 1887 hän pääsi Nikolain ratsuväkiopistoon ja valmistuikin sieltä kahden vuoden päästä. Hän suunnitteli uraa Venäjän keisarillisessa kaartin, jonne hänet sitten viimein hyväksyttiin. Hän avioitui 1892 venäläisen kenraalimajurin varakkaan perijättären kanssa Anastasia Arapovan kanssa. Näin myös Mannerheimin taloudelliset huolet oli pois pyyhkäisty.

Vuonna 1901 hän sai ratsumestarin arvon. Hänen elämänsä Pietarissa oli melkoisen värikästä. Siihen mahtui laskuja ja loistoa. Hän osallistui viiteen eri sotaan, muttei koskaan haavoittunut. Kaksi vuotta vierähti Kiinassa, jonne hänet pyydettiin tutkimusmatkailijaksi. Matka sinne taisi olla melkoisen raskasta aikaa.

Mannerheimin elämästä voisi sanoa, kuin puusta – hänen kukoistusaikansa oli Pietarissa ja satoa hän korjasi sitten Suomessa. Pietarista hän lähti ilman rahaa, mukanaan vain todistus suomen kansalaisuudesta. Opas luonnehti Mannerheimiä – ”hän oli hopea-ajan upseeri, joka ratsasti sumuun”!

Aika vierähti nopeasti ja oli aika lähteä lounaalle ravintola Demidovaan. En osaa yhtään sanoa miten pitkä matka hotellilta sinne oli, ehkä lyhyt mutta kuitenkin pitkä. Siellä meitä viihdytti sikäläiset esiintyjät ruokailun lomassa. Yllätys, yllätys meidän matkanjohtaja napattiin heti mukaan tanssin pyörteisiin.

Seuraava kohde Grand Maket – museo. Venäjä pienoiskoossa. Todella mielenkiintoinen. Ei osannut kuin hämmästellä sitä kaikkia yksityiskohtia, esim. henkilöhahmot rannalla. Ne olivat todella luonnollisen näköisiä. Tähän 800 neliömetrin museoon on tiivistetty kaupunkia, kyllä ja junia kuin tuhansia miniatyyrinukkeja ja eläimiä. Voi tuntea itsensä jättiläiseksi kulkiessa Venäjän tärkeimpien nähtävyyksien, kaupunkien ja alueiden pienoismallien keskellä. Välillä valot sammuvat ja ”taivaalla” jyrisee ukkonen, salamoi. Voit astia sen tunnelman. Kannattaa piipahtaa, jos liikkuu Pietarissa.

Grand Maket

Hyvillä mielen palasimme taasen hotellille, monta kokemusta rikkaampana. Odottamaan huomisen uusia nähtävyyksiä.

Aamiaisen jälkeen hyppäsimme taas bussiin ja kohti Katariinan palatsia. Palatsi sijaitsee Puškinin esikaupunkialueella, lähellä Pietaria. Ensimmäinen rakennusvaihe on v. 1717-1723, josta tuli Katariinan I kesäpalatsi. Sen jälkeen palatsia on laajennettu kahteenkin kertaan. Loisto ja kullankimallus on vertaansa vailla.

Meripihkahuone on nimensä mukaan meripihkasta. Seiniä peittävät meripihkapanelointi. Huonetta sanotaan usein maailman kahdeksanneksi ihmeeksi. Kultainen Sali on 1000 neliömetriä ja salin peileistä heijastuu kultaiset kyntteliköt. Upeat. Saimme pienen läpileikkauksen siitä loistosta. Ja matka jatkuu. Oli aika lähteä viettämään Venäläistä iltaa, ravintola Etnoon.

Ravintola Etno

Matka oli lyhyt, vaikka olikin pitkä. Täytyy sanoa Pietarin liikenteestä, se on hallittua kaaosta. Siellä mentiin kuin aamusumuun. Eipä meidän bussinkuljettaja jäänyt jalkoihin, oli

se menoa. Autoja poikittain edessä, hiljaa hivuttamalla eteen, tai ei niin hiljaakaan. Kaikki mahtui sekaan, uskomatonta.

Niin se ilta, venäläisittäin se alkoi votkaryypillä kuinkas muuten. Ruoka oli maukasta, minulle tuli mieleen äidin tekemä perunalaatikko. Illan mittaan skoolattiin eri asioille ja mentiin mukaan kansantansseihin. Kaikki pääsi mukaan pyörimään. Sinällään erilainen ilta ja ohjelma missä ennen olen ollut mukana. Sitten hotellille ja pakkaamaan. Aamulla taasen kohti kotia.

Puolipilvinen aamu tervehti meitä, kun starttasimme paluumatkalle. Liikenteen vilinä oli tehnyt tehtävänsä. Nähtiin auto, joka kulki takaperin liikenteen seassa. Se oli sitten kylläkin vain kangastus!

Viipurissa piipahdettiin hieman ostoksilla ja kahveella. Ja matka jatkuu "Joensuusta pohjoiseen". Ei tällä kertaa vaan Portinhoikan kautta lhantalaan, Sinne jäi Jääsken kk ja Enson tehtaات. Svetogorskin kohdalta ylitimme rajan. Nyt tullissa vierähtikin teknisten syiden takia melkein pari tuntia. Vielä viimeiset tuliaiset ja ollaan kotisuomessa.

Summa summaarum. Nähtiin paljon pienessä ajassa. Hieno matka. Kaikki sujui loppujen lopuksi hyvin. Itselle jäi päällimmäisenä mieleen se liikenne. Siellä ei muuten torvet soineet, vaikka jotkut pyörähtivät meidän mittapuun mukaan röyhkeästi eteen puolelta ja toiselta. Maassa maan tavalla ja matkailu avartaa. Minne seuraavaksi?

Spassiba vam balsoje! (Kiitos teille kaille!)

Hilkka ja Hemppa